

Albert Pèlach. President de l'Associació d'Editors

"Som el germà petit en el mercat del llibre a la nostra pròpia terra"

Albert Pèlach, president l'Associació d'Editors en Llengua Catalana, admet que l'actual nivell de publicació és exagerat per a les dimensions del mercat, però recorda la desproporció en relació a les publicacions en castellà

XEVI SALA

● **L'existència d'una associació com la que vostè presideix és una notícia excel·lent per a la literatura en català perquè vol dir que existeixen editors disposats a donar una sortida comercial als llibres en la nostra llengua.**

I som un centenar d'empreses associades i això vol dir que aquest compromís té un cert gruix. És veritat que moltes d'aquestes empreses són petites, però conviuen amb d'altres de més grans i per exemple tenim l'editorial més antiga d'Europa, com Publicacions de l'Abadia de Montserrat, o sigui un ventall molt representatiu de la realitat editorial.

Què fan per protegir el món editorial?

Som una agrupació empresarial complementària amb el Gremi d'Editors de Catalunya, que engloba també les editorials en llengua castellana, i els temes que més ens preocupen són els ajuts a d'edició i la promoció de la llengua per assegurar la viabilitat de l'edició en català. La nostra activitat se centra en el diàleg amb la Generalitat i en la promoció i divulgació de cares enfora. La Setmana del Llibre en Català és un dels pilars de la nostra activitat.

Un editor també és un calculador de riscos. Ha de mesurar no només per qui-

nes obres aposta sinó quina tirada en fa, la qualitat del paper, el gruix de la coberta, la campanya d'acompanyament a l'autor...

Aquest és un sector que des del punt de vista econòmic es pot dir que té molt poques barreres d'entrada, vol dir que és relativament fàcil crear una editorial perquè no requereix grans inversions. El més difícil després és vendre els llibres.

I malgrat això se n'editen molts, deu mil a l'any –sumant la producció editorial del Principat i del País Valencià–, que vol dir vint-i-set llibres cada dia, sumant ficció i no-ficció i també material escolar.

Res comparat amb els seixanta-tres mil que s'editen a l'Estat espanyol, i per tant també a Catalunya. Però és evident que s'edita molt i en aquest sentit els editors fem autocrítica. Davant l'allau de propostes editorials en un mercat tan saturat com el que tenim, del que es tracta és de saber identificar les apostes amb potencial. Després ve la promoció, la divulgació i l'acompanyament a l'autor perquè el projecte sigui un èxit. En general els editors admetem que es publica massa. És una mica un contrasentit, però això t'obliga a filar més prim a l'hora de seleccionar. Els tiratges són curts i les vendes, mitjanes o baixes, sobretot tenint en compte que el fenomen dels *best sellers* s'emporta una part impor-

Albert Pèlach, retratat al seu despatx de Barcelona. ALBERT SALAMÉ

tant de les vendes. La dificultat d'un editor és saber dir que no. També cal dir que, paral·lelament a aquest fet, també detectem autèntics forats negres en l'oferta en català. Per exemple trobem a faltar més llibres sobre assaig de pensament. Hi ha segments del mercat que precisament caldria cobrir millor.

Per què tot sovint als aparadors hi veiem primer les traduccions castellanes de grans èxits literaris estrangers?

S'estan fent esforços per sortir alhora i al mateix preu en els dos idiomes, perquè és cert que la urgència lectora pot fer que el comprador es decanti per la versió castellana si aquesta arriba primer. Esforços que també se centren en la qualitat de les traduccions perquè no sigui dit que les castellanes són millors. També ens passa el fenomen a l'inrevés, a vegades un editor català aposta per una novetat abans que es faci en castellà. De totes maneres, una programació editorial no s'improvisa, normalment es fa a un any vista.

